

Der mener vi faktisk, at de nugældende regler med ret til 24 ugers barsel efter fødsel fungerer godt og er til stor glæde for nybagte forældre.

Jeg er naturligvis fuldstændig enig med ministeren i, at fuld løn under barsel for hele arbejdsmarkedet er et skridt i den rigtige retning, men jeg vil altså fastholde, at det er noget, vi må overlade til arbejdsmarkedets parter selv at aftale sig frem til under overenskomstforhandlingerne.

Jette Gottlieb (EL):

SF's forslag er et godt forslag, der kan kvalificere forberedelserne frem til de kommende overenskomstforhandlinger.

Det er bekymrende, at barselsituationen, som dog er et fælles ansvar for mænd og kvinder, stadig er kilde til stor forskelsbehandling af mænd og kvinder på arbejdsmarkedet. Det er også tankevækkende, at der er så stor forskel i drivkræfterne og prioriteringen af spørgsmålet i fagbevægelsens forskellige dele alt efter, om der er flertal af mænd eller kvinder.

Løsningen kunne selvfølgelig ligge i nogle af de forslag, der er kommet fra SF's side. F.eks. er fuld løn under barsel dog væsentlig, og det betyder også meget i den enkeltes arbejdssituation, at man kan være sikker på, at éns arbejde bliver udført, mens man er på barselorlov.

Så jeg ville gerne se frem til et udvalg, der kunne fremkomme med forskellige løsningsforslag, som kunne danne et kvalificeret grundlag for overenskomstforhandlingerne i den kommende periode.

Vibeke Peschardt (RV):

SF's beslutningsforslag om at nedsætte et trepartsudvalg, der skal undersøge modeller og muligheder for en barselfond og vikardækning under barsel, lyder umiddelbart besnærende.

Når vi alligevel siger nej til det, skyldes det, at vi mener, at parterne på arbejdsmarkedet selv må klare disse øvelser. Sådan er den danske model jo, og den siger vi ved hver given lejlighed her i salen at vi hylder.

Det kan jo lade sig gøre. I slutningen af 1980'erne så vi, at en konservativ finansminister fik den offentlige sektor til at skævddele en i øvrigt smal overenskomstramme til fordel for børnefamilierne. Det var flot, og det nyder de offentligt ansatte børnefamilier godt af i dag.

Så vi vil gerne herfra opfordre parterne på arbejdsmarkedet til at tage spørgsmålet om en barselfond på dagsordenen ved de kommende

overenskomstforhandlinger. Vi tror godt, at parterne på arbejdsmarkedet kan finde ud af det.

Fra vores side skal der samtidig lyde en opfordring til Ligestillingsrådet om at lade de samme opfordringer lyde. Vi har på det seneste set, at Ligestillingsrådet ikke har støttet en overenskomst, som vi har hørt man ville lave på dyrlægeområdet. Det stiller vi os meget undrenede over for.

Men vi kan ikke støtte det beslutningsforslag, der ligger her.

Anne Baastrup (SF):

Jeg takker for den positive tilkendegivelse, der er, om end der overhovedet ikke er noget flertal for at nedsætte et udvalg.

Jeg tager fuldstændig hr. Jan Petersens kritik til mig. Der er sket en smutter, og det er jeg meget ked af, men jeg er glad for, at hr. Jan Petersen i den grad er opmærksom på det; det er rigtigt, at det først er i 1998, det virkelig kommer til at knibe på CO Industris og DI's overenskomster.

Så vil jeg godt gøre fru Ulla Tørnæs opmærksom på, at SF i sine bemærkninger har beskrevet, hvilken model vi fandt var en model, man kunne efterligne. Men forslaget går jo kun ud på, at vi skal nedsætte et udvalg, der så kommer med et bredt spektrum af modeller.

Jeg ved, at Ansatte Arkitekters Råd har store problemer med at få modeller, og jeg ved, at dyrlægerne har forsøgt at få en model, men den gik heller ikke igennem. Det, det handler om, er, at vi får et udvalg nedsat, der har en kreativ tankevirksomhed, og som kan komme med forskellige modeller, og det har intet at gøre med at gribe ind i overenskomstforhandlingerne. Det er også lidt til fru Vibeke Peschardt.

For nogle år siden nedsatte vi et udvalg, der skulle komme med forskellige modeller til, hvordan man kunne lave arbejdsmarkedspensioner. På det tidspunkt var der ikke nogen, der forestillede sig, at det skulle være et direktiv, der skulle have indflydelse på selve overenskomstforhandlingerne; det skulle blot være modelbeskrivelser.

Jeg tror, at det især for de små arbejdsgivere og de små lønmodtagergrupper er rimelig smart, hvis de får forskellige gennemtænkte modeller, fordi det ikke altid er muligt for dem selv at blive enige. Jeg forstår i virkeligheden slet ikke fru Ulla Tørnæs' afvisning, for det er jo netop den lille arbejdsgiver med en eller to løn-